

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens (1565-06-09)

Citation: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens (1565-06-09)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 638.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060546.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Harridslevgaard, 9. Juni 1565. Jørgen Svave til Mogens Gyldenstjerne.

Han kan paa Grund af Sygdom ikke efterkomme Kongens Befaling om at begive sig til Hæren som Proviandmester, forsvarer sig mod Bagvaskelse og beder om Oplysning om, hvor han skal møde, naar han bliver rask.

s. 639Mynn gannskee weluilliighe thienisthe och ydmøgheliighe kierliighe helßenn nu och altiidt edher, kiere her Mangnus Gyldennstiernn, tiill schreffuit mett Wor Herre. Kiere her Mangnus, betacker ieg edher gannskee kierliigheen och giernne for møghenn ehre och godhe, som y megh altiidt wdj manghe maade giordt och beuist haffuer, hwiilcket Gudt almechtiigiste skaall wiidet, adt ther som thet noghenn tiidt y mynne daghe kwnnde bliiffue y myn ringhe magt och formaa thet met edher eller edhers jgenn adt forskylle, skullee y finde meg ther saae gudtwiilliighen tiill som noghenn thenn wenn, y haffuer. Kiere her Mangnus, giiffuer iegh edher gannskee wenligen tiill kiennde, adt ieg noghenn tiidt forleedhenn fick kongelige matt ts breff, adt ieg skulle draaghe op och giiffue megh henn tiill hans nades kriiges folck och paa thette togh were hans nadiis profanthe mesther ¹⁾. Nw haffuer Gud almechtiste seenndt megh et heedt febris tiill, huilckee som haffuer holdt meg och ennw holder meg hwer naadt met enn stwr swar heedee, saa adt ieg for same sygdoms skyldt jngenn steedt kannd komme, førre enndt Gudt wiill, adt ieg kanndt faa bedre och kome tiill myt helbreedee jghenn. Nu haffuer iegh førre schreffuit Eggerdt Wldtfieldt ²⁾ myn leyliighedt tiill och haffuer hannwm ombediit, adt handt wiille giiffue kongeliighe matt t mynn saagh tiill kienndee, som thenn er y seeg selff, och sydenn haffuer ieg och schreffuit Eskiildt Giøye tiill och wdj myn schriiffuelse aff hannum haffuer weriidt begierindes, thet handt willee schriiffue edher myn leyliigheedt tiill, adt y wiille haffue well giordt och haffue meg wnnndtskyldiiget hus kongeliighe maitt t och beretthee hans naadhe myn leyliigheedt, som hwnn er y seeg selff, oc som hwnn findes y sannndheedt. Kiere her s. 640Mangnus, saa er ieg nw komen wdj forfaaringh, adt ther skulle haffue weriidt nogne hus kongeliighe maitt t och forførdt ¹⁾ meg for hans naadhee, saa adt ieg skulle trække meg hiemme och jnngheenn syugdom haffue; thet wiill ieg setthe tiill Gudt ald weldiigh och tiill hwer erliigh mandt, her boor om kringh meg, och som meg er alle fremmydt wiidt, om meg er saagdt sannndhenn paa y thenn saag eller och ey, huilcket som ieg met thennom met Gudts hielp well wiill giøre bewiisligh, om thet giøres megh beehoff. Kiere her Mangnus, saa wiille ieg haffue edher wennliigheen om beediitt, y wiille vell giøre och haffue thenn wmagh for myn skyldt och wiille beretthe myn saagh for kongeliighe maitt t och giøre mynn vndtskyldinghee hus hans naadee paa myn orsaagher, och y wiille flye megh hans naades wiilliighe adt wiidhe met thet alder førsthe, om Gudt almechtiigiste wiill wnde megh mytt helbreedhe, hwor ieg thaa skall for hanndle meg. Y huor tha kongeliighe mai t t wiill haffue megh, ther wiil iegh giernne findes for enn troo wndersatthe och sydhenn giøre myn wnnndtskyldinghe hus hans naade selff, saa handt met Gudts hielp skall well haffue meg wnnndtskyldiiget. Kieere her Mangnus, beder ieg edher gannskee kierligenn och giernne ommet, y wiille well giøre och icke taaghee megiiidt tiill wwiilliighe, thet ieg byder saa rundeligenn offuer edher met thenne myn schriiffuelse, thij Gudt almechtiste wedt, adt myn stwre nødt trenger meg tiillet adt besøghe myne gamble wenner; ther som ieg thet noghen tiidt y myne daaghe kanndt thet jgenn forskylle enthenn hus eder eller noghenn aff edhers, skulle y ther altiidt finde meg gudtwiilliighenn tiillet, thet kiennde Gudt almechtiigiste, hwiilckeen ieg her met wiill haffue eder befaliidt tiill euigtiidt. Schreffuit paa Harriidtzløffgaardt pinxt affthen anno dominj mdlxv.

Jørgheenn Swaue.

s. 641(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erliigh och welbyrdiighe manndt och strenghe ryddher her Mangnus Gyldennstiernn tiill Steyrnehholm, konnge-liighe maitt t staadtsholder wdj Kiøbennhaffn, myn besynnderliige gode wenn, gannskee wennliigenn tiil screffuitt.

Gijllyus Meyer ¹⁾ ma fortælles.